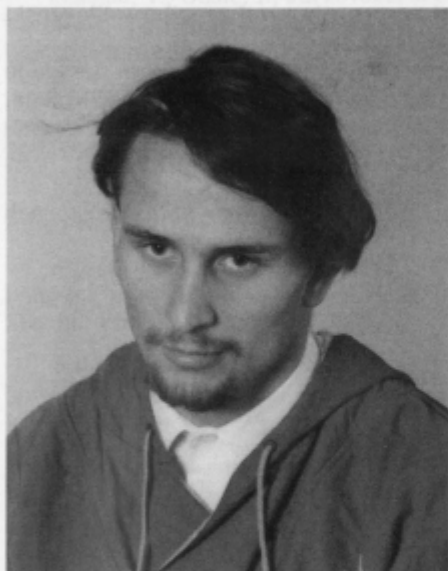

V spomin mag. Luki Šribarju, 1965–1996

Verjetno že dolgo ni nobena vest tako ostro zarezala v naša srca kot vest o nenadni smrti mladega prijatelja in sodelavca Luke Šribarja. V spominu je ostal njegov prešerni nasmeh ob slovesu, ko je odhajal na več kot zaslužene počitnice v Združene države Amerike. Garač je bil, vsi smo mu počitnice privoščili, še posebno zato, ker smo vedeli, da je že mesece dolgo sanjal o divjih vodah Kalifornije. Še zadnje dni pred odhodom je v pozne nočne ure končeval grafike stratimetrijskih profilov, ki smo jih rabili za objavo Formacijske geološke karte, povedal, kdo nam lahko med njegovo odsotnostjo priskoči na pomoč in odšel...

Mag. Luka Šribar se je v slovenski geološki sredini pojavil nenadoma. Po osnovnem šolanju v domačem Šempetru in gimnaziji v Celju je vpisal študij geologije na Fakulteti za naravoslovje in tehnologijo Univerze v Ljubljani, kjer je leta 1992. diplomiral. Že

istega leta je skupaj s svojim mentorjem prof. dr. Antonom Ramovšem v reviji Geologija objavil razpravo o kordevolskem grebenu na Menini.

V septembru leta 1992 je prvič kot diplomirani inženir geologije in bodoči mladi raziskovalec prestopil prag Inštituta za geologijo, geotehniko in geofiziko v Ljubljani. Vključil se je v znanstveno-raziskovalni projekt Paleontologija in stratigrafija. Že po nekaj dneh, morda tednih, mu je bilo kabinetnega dela dovolj. Z vso strastjo pravega raziskovalca se je priključil terenski ekipi geologov pri izdelavi Formacijske geološke karte Tržaško-komenske planote. Na Krasu se je prvič srečal tudi s svojima kasnejšima mentorjema na postdiplomskem študiju akademikom prof. dr. Ivanom Gušićem in prof. dr. Vladimirjem Jelasko. Počasi se je začel osamosvajati in iskati odgovore na številna vprašanja še drugod po Dinarski karbonatni platformi. Vedno znova se je vračal v terensko ekipo in prinašal s seboj nove ideje in nova spoznanja. Morda nam je prav Luka dal vedeti, da je čas klasične, vase zaprte opisovalne geologije za vselej minil. Tako rekoč čez noč je postal nepogrešljivi člen v geoloških raziskavah krednih plasti na severu Dinarske karbonatne platforme. Velik je njegov prispevek k razumevanju t.i. dogodkovne geologije, predvsem v študiju posledic evstatičnih sprememb morske gladine na karbonatni platformi v zgornji kredi.

Leta 1995 je Luka Šribar na Prirodoslovno matematični fakulteti Univerze v Zagrebu uspešno zagovarjal svoje magistrsko delo z naslovom *Evolucija zgornjekredne Jadransko-Dinarske karbonatne platforme v jugozahodni Sloveniji*. Pravzaprav je bil prvi »mednarodni magistrant«, kot smo se radi pohvalili z njim, ki je po razpadu Jugoslavije končal postdiplomski študij v sosednji državi Hrvaški.

Prišlo je leto 1996, leto mrzličnih priprav na tisk nove geološke karte. Mag. Luka Šribar je kljub številnim svojim raziskovalnim nalogam, kljub predanemu delu v Izvršnem odboru Slovenskega geološkega društva in kljub številnim drugim aktivnostim prevzemal v tem pilotskem projektu vse pomembnejše naloge. Opravil jih je z njemu dano neprisiljeno lahkoto. Poln optimizma je še naprej kot mravlja od vsepovsod v svojo pisarno na Inštitutu kopičil vzorce, knjige in znanstvene razprave za načrtovani doktorat. Želel se je pomakniti s Krasa bolj proti severu, tja proti pregibu v Slovenski jarek...

Na parkirišču pred Inštitutom ni več avtomobila s prtljažnikom za čoln. Le kje je Luka? Potem zopet boleča streznitev: odšel je na dolgo vožnjo s kajakom. Na vožnjo, s katere ni vrnitve. Ob tem so lahko v tolažbo le Senekine besede, ki je že davno zapisal: »Življenje je kot basen: ni važno, kako dolgo je, ampak koliko je vredno.«

Bogdan Jurkovšek in Tea Kolar-Jurkovšek

Istega leta je skupaj s svojim dolgoletnim profesorjem dr. Antonom Ravnarjem v reviji *Geologia* objavil razpravo o karbonskem tresetu na Merini. V septembru leta 1995 je prvi kot diplomirani inženir geologije in podobi mladi raziskovalec prestopil praz Inštitut za geologijo, geotehniko in geofiziko v Ljubljano. Vstopil se je v znanstveno-raziskovalni projekt Paleontologija in stratigrafija. Še po nekaj dneh morala tednih, mu je bilo karbonskega dela dovolj. Z vso strastjo prevzema raziskovalca se je priključil tetradi ekipi geologov pri izdelavi Formacijske geološke karte Tržaško-komenske planote. Na Krasu se je prvič srečal tudi s svojima karbonskima mentorjema na postdiplomskem študiju akademikom prof. dr. Ivanom Guštem in prof. dr. Vladimirjem Jelencem. Počasi se je začel osvajati in iskati odgovore na številna vprašanja še drugod po Dinarski karbonatni platformi. Vredno znanje se je vtekel v teoretično ekipo in prinašal s seboj nove ideje in nova spoznanja. Morda nam je prav Luka

Smrt našega dragega sodelavca mag. Luke Šribarja nas je presenetila v trenutku, ko je bila ta številka revije že v tisku. Zato smo lahko nekrolog uvrstili le še na konec revije.

Uredništvo